

POTRAFIAC (3) *vb impf*

o oraz oba a jasne.

inf potrafiac (1). ◇ *praes 1 sg* potrafiam (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

1. Radzić sobie z czymś, dokazywać czegoś (1) :

potrafiac w co (1): [y ia sam choć będąc Biskupem y Opátem/ [...]/ do tego coby było z pociechą Chrześcijánką á z hánbą Pogánką/ chcę w to zá pomocą Bożą potráfiác z przemyłłu swego. *WerPublika 23.*] *Cf Ze zdaniem dopełnieniowym.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [z zapowiednikiem: *w to* (1); *jakoby*, [żeby]] (1): Przedłużenia Séymów, zganiáią niektórzy przyczynę ná wielkość Polów: ále y w to trzebá potráfiác, iákoby direkcyá miáła mieýłce. *SarnStat 45*; [mądry Pan/ ma w to potráfiác: żeby lię áni názbyt z nim/ mnieýłzey condicii ludźie/ pośpolitowáli *PlutBBud O3*].

2. Znajdować (1) : Reperio, Náyduyę/ z tráfunku potráfiám *Mącz 279b*.

3. [Trafiac:

Zwrot: »[czym] w cel potrafiac«: áby rzeczámí do rzucánia nágotowánemi práwie w cel potráfiác vmieli *BusLic 47.*]

4. Przybywać, dostawać się gdzieś; *devenire Mącz* (1) : Devenio, Przychodzę. Dochodzę/ doyeżdżam/ wpádam/ potráfiám. *Mącz 482b*.

Synonimy: 2. *najdować, spotykać*; 3. *ugadzać*; 4. *dochodzić, dojeżdżać, przybliżać się, przybywać*.

Formacje współrdzenne cf TRAFIAC.